

Koridorlar

— argon · 30 Nisan 2010

Karanlığın gölgesinden yayılan siyahi kokular,
Çürümüş yosunlar.
Ölüme yaslanan kayalıklar
Kayalıkların üstünde oturan,
Yalnızlığına bakan yaşlı bir adam...

Kendi geçmişinin kokuşmuşluğu sinmiş üstüne.

Kayalıklardan hayallere doğru yürürken,
Geçmişini geleceğine çağırın
Ayaklarından başlayan sonsuzluğa uzanan..
Birbirine dolaşmış binlerce koridorlar...
Hangi tarafa gitse
Koridorun sonunda onu bekleyen yaşlanmış acılar,
Yüreğinde eskitemediği üşüyen alevsiz korlar.

Bir ayağının altında kayalar..diğerinde
Ucuz bir ölümü hatırlatan uçurumlarr...
Avucunda kurumuş yapraklar
Saçlarında yıllanmış beyazlar
Gözlerinde seneler uzunluğunda damlalar...
Kaç yıl oldu gitmeyeli bilenmez .
Gideceği muhtemel
Hayatından arta kalan zamansız mekanlar..
Bütün duyguları ölüme bir adım kadar yakındalar